

UDDEBOBLADET

Vägen

Som en röd tråd genom Uddebos historia har arbetet med vägen och resandet till och från Tranemo engagerat de boende i Uddebo. Många är de hyss och bus jag fått berättat för mig från äldre Uddebo bor med att få ner hastigheten på stora vägen. Lika stort har engagemanget varit att trycka på vägverket och kommunen för en lösning. Och en förbättring är på väg, men om detta längre ner.

I augusti 1903 körde det första tåget mellan Limmared och Falkenberg som passerade Tranemo och Uddebo. Tio år tidigare hade arbetet med järnvägsspåret börjat och sista tåget gick 31 oktober 1959.

Som en röda tråd har trafiksäkerhet stått på agendan i olika samhällsföreningar och lokalengagemang i vår by. Uddebo har slitit med trottoar genom byn längst med stora vägen, övergångsställe samt säkrare busshållplatser.

Många var det som cyklade längst med 156'an mellan Uddebo och Tranemo, säkert en trafikfarlig resa tills 2006 för då stod den nya asfalterade cykelväg från Uddebo till Tranemo över det gamla järnvägsspåret klar. Som ett fortsatt trafiksäkerhetsarbete i och med mer och mer kommunikationer mellan grannbyn Strömsfors och Uddebo så stod äntligen i år (2019) äntligen den efterlängttade cykelbanan från Uddebo till Strömsfors klart. Detta firades onsdagen den 16 oktober med en cykelfest för att inviga nya cykelbanan. Både boende och politiker från både Tranemo och Svenljunga kommun var på plats och högtidligt klippte ett band av gammal cykelslang för att inviga bron längs banan som var den sista etappen att bli klar. Nu väntar arbetet med att få färdigt resten av cykelbanan från Strömsfors som fortsätter vidare till golfbanan och så småningom in till Svenljunga.

De två broarna över Assman byggdes 1902 och 1905 som på ett fysiskt sätt knöt ihop de boende på

båda sidor om ån. Innan broarna fick man ta sig över med båt eller passager norr eller söder om byn.

En säker cykelbana löser i alla fall problemet med den delvis smala och kringliga väg för cyklister och gående då de inte behöver dela vägen med tungtrafik och snabba bilar.

Nu till den glädjande nyheten att ett aktivt arbete skall börja för att sänka hastigheten på väg 156 genom Uddebo. Det kan handla om hastighetssänkning, mittrefuger, fartkamera osv. Vi hoppas att med dessa åtgärder hastigheten på vägen fysiskt begränsas, så det inte skapas en falsk trygghet för oss boende. För Uddebo växer, och det har inte på länge bött så många barn och unga här och det är för deras skull vi måste säkra vägen. Kanske är det dags för nya broar över 156'an för att på ett säkert sätt sammanföra samhällets invånare på båda sidor av vägen igen.

Text: Janne Kemi

Bild: Janne Kemi & Karin Rehnström

Världshuset

Från januari:

Måndag Yoga kl 18

Tisdag Kvinnocirkel kl 19

Onsdag OnsDans kl 17

Torsdag Männens cirkel kl 18

Söndag Delningscirkel kl 19

Imagino presenterar "Julens hjärta"

en föreställning för hela familjen

17,18 och 19 december kl 18

Mer information: info@imagino.se

29 november är det pubkväll i

Bygdegården med start kl 19.

30 november

Vinterångest på **Konsums**.

Tålmod och The Vagiants är

Punkbanden vi stolt presenterar,

portarna slår vi in klockan 20.00.

Entré 50kr. Välkommen.

Behandlingar för kropp och själ

Emma Vildro, Lena Åberg och Ina Köhler – det är tre kvinnor som alla arbetar med hälsa och välbefinnande på olika sätt. De har sina lokaler i Väveriets gamla kontorsdel i Uddebo. De har också gemensamt att deras behandlingar vill aktivera människans egen förmåga till självläkning och självinnsikt.

Ina Köhler är född i Tyskland, gift i Sverige och bor i Uddebo sedan 10 år. Ina ägnar sig åt klassisk homeopati, något som är mycket stort i Tyskland men även i andra delar av världen. Många här i Sverige tänker nog på irisdiagnostik när det gäller homeopaters sätt att ställa diagnos. Men det är inte Inas metod. - Jag har först av allt ett långt samtal med den som kommer till mig och söker hjälp, säger Ina. Det kan ta flera timmar. Om en person har t ex huvudvärk kan det finnas hundratals orsaker till det. Man måste få en helhetsbild och inte bara gå på symptomen.

Ina har utbildat sig till homeopat i Tyskland, där man först får gå en basmedicinsk utbildning i två år. Sen gör man prov hos hälsovårdsmyndigheten och blir det som på tyska heter heilpraktiker. Det är svårt att översätta till svenska, men innebär att man har en legitimering för att arbeta med naturmedicinska behandlingar. Därefter har Ina gått ytterligare två års utbildning för att bli homeopat. I Tyskland är inte gränserna så skarpa mellan skolmedicin och naturmedicin och det finns många läkare som arbetar även med naturmedicin. Och homeopatiska preparat säljs på apoteken. Så icke i Sverige. Ina får skicka efter från Tyskland.

Homeopatiska mediciner är väldigt svaga så hur kan de fungera? -Det är inte så lätt att förklara, säger Ina, även om det forskas en del på det. Men det är inget hokus pokus utan handlar om att med hjälp av svaga preparat sätta igång energier och människans självläkande förmåga, att stimulera immunförsvaret.

Många mediciner kommer från växtriket, men det finns också metaller och mineraler bland homeopatmedicinerna. Med hjälp av Tensor – en sorts pendel - menar Ina att hon kan upptäcka olika brister i kroppen och även

allergier.

- Det som är den stora skillnaden mellan skolmedicin och naturmedicin, eller komplementär medicin, är att om du kommer t ex till doktorn så handlar det mest om sjukdomar. Jag vill visa att man kan ta hand om sig själv och ge människor hjälp att göra det, säger Ina.

Hon ger också massage med en metod som kallas osteokinetik. Musklerna mjukas upp för att kotorna i ryggraden ska kunna komma i rätt position. Det hjälper också mot spänningar i nacke och axlar. Inas filosofi kan sammanfattas i det som står på en skylt på dörren till hennes behandlingsrum: "Alla människor har en självläkningsförmåga som kan aktiveras med rätt metoder".

Emma Vildros och Ina Köhler

Emma Vildros behandlingsrum är det inrett med mjuka färger, åldrat trä och mycket material från naturen. Det ger ett väldigt harmoniskt intryck. Emma arbetar med Rosenmetoden och är nu inne i en cirka tvåårig praktikperiod efter att ha gått en grundutbildning under tre år. - När man växer upp och senare i livet händer det ju för de flesta en del jobbiga saker. Kroppen har skydds-

mekanismer, vi drar t ex ihop oss om vi blir rädda, vi spänner olika muskler. Det är naturligt, men vi fortsätter kanske att spänna oss.

Rosenmetoden handlar om att hitta kroniska, djupa spänningar och att behandla dem så att de löses upp, säger Emma.

Emma vill inte beskriva sin behandling som massage utan mer som inkännande beröring. Man kan ha glädje av Rosenmetoden även om man inte direkt har smärtor, enligt Emma. Metoden kan hjälpa en att acceptera sig själv som den man är och röja bort hinder som bromsar oss i livet.

- Under behandlingen kan man samtala om känslor och vad som sker i kroppen och jag tycker att Rosenmetoden är besläktad med

psykoterapi, säger Emma.

När man hamnar i någon form av kris biter man ihop för att klara sig igenom, men man kan behöva hjälp senare. Trauman och undantryckta känslor sitter kvar i kroppen och behöver befrias för att man ska kunna gå vidare i livet.

Varför fastnade du själv för Rosenmetoden, frågar jag Emma.

- Jag gick själv på behandling och det kändes så rätt, så logiskt. Jag blev medveten om saker jag inte visste om mig själv. Kroppen ljuger inte, den talar sanning. Och jag såg att det fungerade. Emma är också utbildad sjukgymnast och tycker att sjukgymnastik och Rosenmetoden kompletterar varandra fint. Nu under praktikperioden ska Emma genomföra minst 350 behandlingar, sedan kan hon titulera sig terapeut enligt Rosenmetoden. Att den heter så har förresten inget med rosor att göra utan metoden är uppkallad efter sjukgymnasten Marion Rosen som skapade den.

Lena Åberg bor i Uddebo och har huvuddelen av sin verksamhet i

Lena Åberg

Borås, men en dag i veckan tar hon emot kunder i lokalen i Väveriet. - Jag tar emot människor för samtal, vägledning och helande behandling, säger Lena. Lena beskriver sig som medial.

- När jag var liten sa alla om mig att Lena har så livlig fantasi, säger hon och skrattar. Men jag såg och kände sådant som andra inte gjorde, redan som barn. Men helande behandling, healing, hur går det till? - Jag går igenom personen som ligger på britsen, inte med händerna utan mentalt. Det gäller att hitta orsaken till varför en människa har ont någonstans. Det

kan t ex vara en sorg man bär på. Ibland räcker det att bli medveten om det. Jag har naturligtvis tystnadsplikt och för aldrig något vidare.

Lena arbetar också på distans, hennes kund måste inte alltid finnas i samma rum. Hon är t ex ofta anlita för att hjälpa till att hitta saker som kommit bort och även försvunna människor.

- Jag är en av Sveriges mest anlitate personer när det gäller just det och samarbetar ibland med Missing people, berättar Lena. Hur har det gått då, undrar jag, har du kunnat hjälpa till att hitta försvunna människor? - Ja, säger Lena, men sorgligt nog har det i de fall jag varit inkopplad på visat sig att de försvunna varit döda. Och när vi talar om döda; som medicum så kan Lena ha kontakt med "andra sidan". Men det är ingenting hon talar så mycket om, utan hon menar att det varken är något dramatiskt eller skrämmande med det.

Jag frågar Lena vad hon säger till människor som är väldigt skeptiska till det hon håller på med och menar att det väldigt flummigt?

- Jag är inte här för att övertyga, säger Lena, jag är här för att hjälpa och har inget behov av att bevisa något. Förr i världen hade nästna varje by en "klok gumma", det var inget konstigt med det. Uddebos egen "kloka gumma" har utbildat sig både i healing och i medial verksamhet och ger nu själv kurser i detta, framförallt i Borås.

Bild & Text: Marita Pahlén

Freeshopen

Leker med tanken att folket i Uddebo är "självförsörjande" på kläder och prylar, utan att konsumera. Ett slutet system där var och ens behov täcks. I förlängningen blir lagning, restaurering och reparation en nödvändighet. Det går inte att shoppa sig ur en kris. Det enda som ska in i det snurrande hjulet är käppar. En käpp är FREESHOPEN.

FREESHOPEN i Gula Huset är öppen varje tisdag 17-18, året om.

Tack "föreningen Gula Huset" för att ni konstnadsfritt erhåller med lokal.

FREESHOPEN svarar på hur en ska bete sig och fördela (gratis) arbetet i en gratisaffär:

- Lämna in hela och rena kläder/saker under öppettiden. Häng t.ex själv upp kläderna på galgar.

- En gratisaffär är ingen ÅVC! Har du vägarna förbi Gula Huset på väg till Återvinningscentralen är det välkommet att plocka med sig någon säck brännbart (ska finnas sorterat i genomskinliga säckar). Kontakta Linnea Rosenqvist

- Eftersom ingen möjlighet finns av förvaring, är det inlämning utefter säsong som gäller.

- Den som lämnar in är inte snäll precis som att den som hämtar grejer i FREESHOPEN inte är dum. Det är ingen fråga om att behöva ge för att ta. Det handlar om att det är bra att kläder/saker kommer till användning, bortom konsumtionsträsket.

VARMT VÄLKOMMEN, VI SES PÅ TISDAGAR!

-linnea rosenqvist. vid frågor ring: 073 581 61 48
FREESHOPEN ÄR ETT
ANTIKA CAPITALISTISKT ARBETE

Pekka från Uddebo tillhör världseliten i handigolf

Visste du att Uddebo har en idrottsman som tillhör den absoluta världseliten? Per Christian Nygren, mer känd som Pekka, är svensk mästare i handigolf och har just kommit hem från tävlingar i Europatouren, där han spelat mot de bästa i världen.

Handigolf är en speciell gren av golf för personer som har någon typ av handikapp. Pekka har bara en fungerande arm efter en olycka när han var 16 år.

- Jag tävlade i motocross då och på en träning hängde gasen upp sej så att jag for i full fart av banan och in i en stor gran. Jag fick en nackskada och en ryggmärgsskada och det ledde till att vänster arm inte fungerar alls och att även höger axel har begränsad rörlighet, berättar Pekka. Dessutom har jag konstant smärta, men medicin hjälper för det mesta bra.

Men nu är Pekka inne i en process med samtal med läkare och experter

Per Christian Nygren

om att amputera armen.

- Den är bara i vägen, säger han. Men det är inte okomplicerat, man kan inte vara säker på att smärtorna försvinner.

Pekka har inga minnesbilder av sig själv som en person med två fungerande armar.

- Det är konstigt, men det är kanske någon typ att försvar, funderar han. När det inte gick att köra motorcross längre ville Pekka prova på någon ny sport och följde med kompisar till

Kinds Golfklubb. Den gången blev det bara något år som han spelade golf. Men för drygt tre år sen ville hans två vuxna söner börja spela och då hängde Pekka med. Där startade en utveckling till att han nu är bäst i Sverige inom sin klass i handigolf!

- Jag anmälde mig till min första tävling, SM i Borås, 2017 och vann! Dessförinnan hade jag inte hört talas om handigolf utan bara spelat på Kinds Golfklubb ihop med alla andra. Sedan dess har Pekka deltagit i alla handigolftävlingar i Sverige och som sämst blivit 3:a.

- Det finns två klasser inom handigolf. Dels för de som har fysiska funktionshinder som jag och dels en klass för människor med neuropsykiatriska funktionshinder. Men vi spelar och tränar ihop.

Fysiska handikapp kan ju vara väldigt olika men alla tävlar på samma villkor. Synskadade får dock gå i sin puttinglinje på greenen och känna först, innan de slår.

- Golf är en sport där det mentala har väldigt stor betydelse, menar Pekka. Alla vi inom handigolf har mött motgångar i livet. Och vi tycker inte att det är hela världen om det går lite dåligt i någon tävling ibland. Pekka lägger mycket tid på träning. Förra vintern upp till 30-40 timmar per vecka.

- Jag hade en svaghet som spelare och det var de korta inspelen. Det tränade jag intensivt och vände svaghet till tillgång. Det är därför det gått så bra den här säsongen. Till vardags jobbar Pekka också som inköpare på en bilfirma, men det är ett fritt arbete som går bra att kombinera med golfen.

I golf är det så att ju bättre man spelar, desto svårare blir det. Varje golfspelare har ett handikapp - inte att förväxla med funktionshinder - och när man spelar bra får man ett lägre handikapp. Så nästa säsong spelar Pekka i den bästa klassen med lägst handikapp. Han har redan börjar lite med det och det går också mycket bra. Den första tävlingen i den klassen i Sverige vann han. Nu har han precis kommit hem från internationella tävlingar i

Spanien och Portugal, där världseliten i den bästa klassen möttes.

Foto: EDGA European Tour

Pekka är själv rankad som en av världens bästa spelare. Som bäst var han rankad 2:a, just nu 4:a. Det går lite upp och ner, för man jämförs med spelare från alla kontinenter som har olika spelsäsonger.

Nu väntar inomhusträning i Borås, som har en högklassig anläggning. Borås är mycket framstående inom handigolf och det beror bl a på tränaren, Krister Andersson, berättar Pekka. Pekka är med både i Borås Golfklubb och Kinds Golfklubb. I Kind är han mentor för tre nya spelare.

- Tyra, Maria och Joel heter tre nya spelare och jag är glad att få hjälpa dem att utvecklas inom handigolf, säger Pekka.

Det är ingen sport där sponsorerna står på kö, utan det mesta får spelarna betala själva. Men för att åka på internationella tävlingar har Pekka fått stöd från några lokala företag och även från Borås Golfklubb.

Vad betyder sporten för dig, frågar jag avslutningsvis.

- Jättemycket! Det är som en drog. Man vill bara spela mer och mer!

Bild & Text: Marita Pahlén